

ZUONČEK

LIST S PODOBAMI ZA
SLOVENSKO MLADINO

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. kimavca 1914.

Leto XV.

Ob rojstveni
petinosemdesetletnici

kliče

slovenska mladina premilostljivemu
in predobremu cesarju

Francu Jožefu I.:

Slava! Živio!

FR. ROJEC:

Visoki gost.

Mladinska dvodejanjka.

O s e b e : Sosed, dve sosedi, kovač Matijec, Jurček, Katrica.

II. dejanje.

Na cesti pred vasjo stoji slavolok.

(Konec.)

*Druga soseda.*Kako že gladko gre ji vse,
to res kaj brihtno je dekle!*Matijec.*Sedaj zastavice na mesto,
in vse bo v redu za sprejem!
Ko prah se dvigne tam čez cesto,
pa še sosede skličem sem,
ki preoblačijo doma se
ter cvetje vtičejo si v lase
dekleta in žené mladé,
da bodo kar najbolj lepé!*Druga soseda.*Soseda, glej, se z vinom vrača
in še zavitek zdaj imá,
nemara v njem je svinjska krača!*Matijec.*Oj, dobro, dobro, hahahá,
častimo ga, on naj pa plača!

(Iz daljave zadoni oslovsko riganje: I-á, i-á, i-a, i-á!)

Vsi.

(osupnejo in poslušajo.)

Druga soseda.

Križ božji, kaj pa to pomeni?

*Matijec.*Sosedov osel izgubljeni
povrača se v domači kraj;
najbrž je daleč bil dozdam!*Prva soseda*

(se približa s polnim litrom in z zavitkom v rokah.)

Tri dni so ga zaman iskali,
zdaj pa prihaja sam domov!

Matijec

(s' pokaže na čelo.)

Kaj pa, če sam ni uhljež mali,
če gre z njim gospodar njegov?!

Druga sosed

(ravno tako.)

In če je osel dragi znanec,
ki ponj sosedov je očanec
v obleki praznični odšel?!

Prva sosed

Po kaj prišel bi mladi sel?

Matijec.

Povedat, da so v daljni vasi
dobili v zelniku žival,
ki večkrat se z i-a oglasi,
in kmet jo v hlev je svoj odgnal.
Odšel je sosed po zverino
in zanjo plačal odškodnino!

Prva sosed

Potem pa ta uhati vrag
sosedu naj še bil bi drag?!

Matijec.

Seveda, če denar zanj šteje,
postane drag mu zanaprej!
Domá mu delal leta že je,
znan po okolici je vsej:
kdo potlej naj se temu čudi,
če znan je gospodarju tudi!

Prva sosed

In mi tak slavnosten sprejem
tu oslu naj bi pripravljali?!
Nikdar! Sprejeti jaz tu čem
le milijonarja, ne živali!

Drugi.

Saj tudi mi želimo to,
a čakajmo, kaj prišlo bo!

Sosed

(vodeč osla na vrvci, se prikaže izza ovinka.)

Prva sosed

(zakriči:)

Gorjé, jaz omedlim sramote!

Matijec

(skoči k njej ter ji vzame liter in zavitek iz rok.)

A prej daj meni te dobrrote!
Prepričan sem, da bo zares
za trud moj to zaslužek ves!

Drugi

(odbeže razočarani v vas.)

Sosed

(se ustavi z oslom pred slavolokom.)

Hahá, i-a, haha, i-á!
Glej, sivček, zopet sva domá;
a klepetulja, ki ti dala
napraviti sprejem je lep,
v vas z dolgim nosom je zbežala
in morda nov zdaj najde sklep:
Vsak sam naj sebe pili, lika,
a v tuje se reči ne vtika!

Matijec

(si med tem natoči kozarec in napije:)

Bog živi pametne ljudi,
pa tudi osle naj živi,
saj prvim so potrebni ti!

Zagrinjalo pade.

Po dežju.

(Napev po narodni pesmi.)

*Žejna zemljica napila
hladnega se je dežkà;
zdaj pa zopet bo rodila
ter nam dala bo vsegà.*

*Otročiči, pokleknite
in zahvalite Bogá,
zraven tudi ga prosite,
da še toče nam ne dá!*

*Toča bi pobila polje
in uničila naš up;
če pa Bog bo dobre volje,
sreča le nam šla bo skup!*